

KISS DÉNES*

VERSVÁRÓ

A vers nem mozdul
Bár bennem fekete s tömör
anyaga csöndben növekszik
Késik a fájdalmas gyönyör
hiába lesem napestig
hogy gyötrelme föltündököl

A vers nem mozdul
Komoran kussad odabenn
Nehezült lélek hordja ki
Vérzúgás vág át a szíven
s kezdi az agymezőt bontani
S arctörésekkel küzen

EMLÉK AZ ÓCEÁNBÓL

Lecsukott szempillám fáradt
tengeralattjárójával merülök
Víz tömbje szorít testként
Lélekvesztőmben sötét lüktetés
Parancsnoki hídján kapitánya:
a bölcsőtől a bölcsességig
ringató édesded félelem -
Nem vagyok por még se hamu
mégsem kérek öncélú Örömből!
Fölpáncélozott lelken
Isten pillantása dörömböl

VIRRASZTÓ

A vakokban belül virrad
és nem tudom és nem tudom
fekete-e a hajnaluk
Evilági-e az a fény
evilági-e az a nap
ami lelkükben fölragyog?
Vagy nincs is nap
és nincsen hold
csak agyfehér-feketén
álmodnak róla mintha én
a vakságomról álmodok?
S a hallomás lesz látomás?
Magzatvíz-derengés az ég
úgy úsznak benne szabadon
mint bennem elképzelt igék?
Jaj mindenség te anyaúr
méhedben petesejt a Nap
s magányosan egyedül
világok így fogamzanak?
És nem tudom és nem tudom
boldogabb-e aki lát
vasolvasztó alkonyon
fölgyulladó dombot fát
Már azt gondolom: vak vagyok
De látva gyöngébb mint azok
akikben mint a boldogság
virradnak föl a hajnalok!